

De câte ori spun DA

Gerra Orivera

între linii

măsori distanța dintre stele
privirea-ți febrilă doar în spate privește ești geamănul meu dar
nu ai curaj să pui totul miză pe alb răvașe cu spaime sub prag îmi strecuri
cu sărutul de iudă-n rucsac zborul nu mai înalță văzduhul
cioplești obstinat în magmă ca și în sângele gândului negocierea cu tine orbește
ca să pot citi runele ratării nu mai scot pietrele drumului
sap în mine fără odihnă nici o sete nu-ngrășă umbra lichidă
risipesc oglinzile carnivore din care chipul meu periodic dispare o faleză rămâne pustie
pentru tine gleznele au învățat să numere invers pașii timpului
nu mai întoarce pe dionis în piele el nu bea vin de-ntuneric
albastrul își trage zăbranic pe slova de ceruri
sabotor de nirvana
tot timpul rana pare că se deschide ca un clown se vopsește tăcerea
picioarele se descaltă de tine
citesc silaba verde a vieții la granița dintre anotimpuri
răsturnarea trufiei în ochiul furtunii ridică noi poduri de sare
fără preaviz genunea trage cortina
primadonă sau figurație
sunet de flăcări în portative eterice scrie

rolul ne este cămașă
cel de nimeni văzut fixează reflectoarele
respirația se oprește o clipă

gongul începe să bată...